

POLISEN

FACKLIG TIDSKRIFT
FÖR POLISFÖRBUNDET
STOCKHOLMS LÄN
Nr 3 2012

***PRIDE: Polisen
populär publikfavorit***

DEBATT

*I huvudet på
en motionär
Arne Wärn*

REPORTAGE

*Vad är bra
polisarbete?
Inte bara pinnjakt*

REPSKAPET

*Demokrati på
högsta nivån i
Polisförbundet*

LEDAREN

Nu när sommaren passerats och höstmörkret lägrat sig över oss är det dags för en ny avtalsperiod från den 1 oktober 2012 där förhandlingarna nu slutförts på centrala nivån mellan Arbetsgivarverket och OFR där Polisförbundet ingår. En kort avtalsperiod på 1 år blev utfallet där vi nu på lokal nivå själva inom Polisförbundet får föra förhandlingsstafettspinnen vidare med RPS som motpart.

Ett nationellt avtal är en förutsättning för att vi i Stockholms Län kan gå i mål med vårt eget avtal som leder till löneökningar till er medlemmar. Jag måste dock kommentera Arbetsgivarverkets yrkande där vissa av dessa gav en dålig smak i munnen och känslan av ett feodalsamhälle växte sig stark. Det bekräftar bilden från de senaste åren att den fackliga organisationen behövs, kanske mer än någonsin som motvikt för att tillvarata medlemmarnas intressen.

Nu raskt över till Polisförbundets nationella undersökning om "högt i tak" inom Polisen. Det visade sig att så är inte alltid fallet. Här finns mycket att göra vilket redan startats upp. Arbetsplatsträffarna blir ett forum för diskussion men givetvis måste denna fråga ventileras på flera ställen och under lång tid för att nå en förändring till det positiva.

Ett av bekymren som jag ser det är begreppet "ledning och styrning" som kom fram under 90-talet.

"Herrarnas fria åkning" var den sanning som våra politiker levde med vilket innebar för deras del att vi var lata och inte gjorde det överheten ville. Självklart fanns det saker som inte fungerade och behövde styras upp. När styrning och ledningsbegreppet myntades av en konsult så anammade man detta, bl.a. genom chefsutbildningar som i och för sig är bra men syftet var att styra genom dessa.

När sedan de kvantitativa målen dök upp från regeringen via regleringsbrev ned till RPS planeringsförutsättningar så var det bara att trycka på knappen så kom de toppstyrda målen ner i organisationen. Till det ska man lägga alla kontrollsystem som våra chefer skall sköta. Självklart tar dessa toppstyrda mål död på nästan alla egna initiativ men man har från politiskt håll nått den fulla styrningseffekten. Frågan är nu ifall man är nöjd med den låga takhöjden, minskade arbetsglädjen och inte att förglomma resultaten. Det jag vill säga, är att cheferna inte fått förutsättningarna att lyckas med uppdraget då de själva inte haft någon som helst takhöjd då de bokstavligen fått allt nedtryckt i strupen.

Statistik eller med andra ord mätbarhet i siffror av det vi producerar eller i folkmun "pinnjakt" har under året fokuserat i media, man har till och med från de styrande politikerna sagt att mätsystemet inte är optimalt. Frågan är nu vad som kommer i stället, ser man till de nationella målen så utgör de ca 10 % av all vår verksamhet i Stockholms Län.

Stefan Eklund, ordförande i Förbundsområde Stockholm

Som en liten jämförelse ställer vi de nationella målen vilka är ca 10% av all vår verksamhet kontra resterande 90 % som kommanderingar, förebyggande verksamhet, spaning, service underrättelse, personsäkerhet mm. Jag har nämnt det förut; de trygghetsmätningar som gjorts visar att vi är på rekordnivåer sedan mätningarna startade och därmed har tryggheten för medborgarna ökat. Tyvärr kommer just den delen sällan fram i det mediala bruset.

Nu ändå lite positivt när det gäller oss i Stockholms Län där ledningen nu vill se över problematiken med IG-verksamheten och den överrörlighet som finns där. Man kommer också kraftsamla på den s.k. kärnverksamheten brottsförebyggande, utredning och lagföring ingår.

Ta vara på er där ute!

Stefan Eklund / Ordförande Förbundsområde Stockholm

POLISEN

Facklig tidskrift för poliserna i Stockholms län.
Utgivare av Polisförbundet Stockholms län.

Ansvarig utgivare:
Stefan Eklund

Redaktion: Tommy Hansson,
Peter Frisell, Therése Johansson.

Besöks och postadress:
Bergsgatan 23, 112 28 Stockholm
08-6500920

E-post:

redaktion@stockholm.polisforbundet.se

FÖRBUNDSOMRÅDESSTYRELSEN:

STEFAN Eklund 010-56 34628
Mobil: 0739-40 42 00

PETER Frisell 010-56 34632
Mobil: 0739-40 42 01

ANDREAS Strand 010-56 34631
Mobil: 0739-40 42 09

EMMA Cronberg 010-56 34636
Mobil: 0739-40 42 05

KJELL Ahlin 010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 08

THERÉSE Johansson
010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 03

ROGER Östergren 010-56 34634
Mobil: 0739-40 42 06

TOMMY Hansson 010-56 34633
Mobil: 0739-40 42 04

MARIE Fogman Göthberg
010-56 34629
Mobil: 0739-40 42 02

E-postadresser till ledamöter och kansli har följande struktur:
förnamn.efternamn@stockholm.polisforbundet.se
Exempel: annicka.lyckeberg@stockholm.polisforbundet.se

EXPEDITION:

TELEFON: 08-6500920
FAX: 652 58 55

SUSANNE Ekberg
010-56 33693
Mobil: 0739-40 43 07

ANNICKA Lyckeberg
010-56 33671
Mobil: 0739-40 43 06

MATERIAL:
Redaktionen svarar för text och bild om inte annat anges i artikeln.

TRYCK:
AM tryck,
Hässleholm

I detta nummer

1 **OMSLAGSBILDEN**
Stolt bubbla i tåten på Pride

4 **FÖRSÄKRINGAR**
För dig och din framtid

5 **DEBATT**
Med Arne Wärn
Motionera - ett sätt att få rätt

6 - 7 **REPRESENTANTSKAPET**
Talare med olika teman

8 **DET BESLUTADE REPSKAPET**

9 **OLIKA FÖRUTSÄTTNINGAR
FÖR FACKLIG VERKSAMHET**
Andreas Strand

10 - 11 **OM BRA POLISARBETE
ATT FÅ GÖRA DET LILLA EXTRA**
Therése Johansson

12 - 13 **POPULÄRA POLISER PARADERADE**
Pride förgylldes av polisbubbla

14 **KRAVALLRISK FÖR IG-POLISER**
Tillbudsansmälningar som inte blir skrivna

15 **PERSONALNYTT PÅ BERGSGATAN**

15 **VI MINNS THORE WIKSTRÖM**

16 - 23 **LÄNET RUNT**
Vad har hänt i Din förening?

24 **PROFILEN**
Folke Andersson

DEBATT
av Arne Wärn

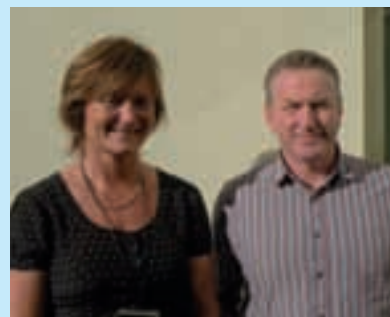
DEMOKRATI
På Representantskapet

**POPULÄRA POLISER
I PRIDEPARADEN**

PROFILEN
Folke Andersson

FÖRSTÄRKNING
På Bergsgatan 23

Försäkringar i Ditt medlemskap!

Försäkringsskyddet är en viktig trygghetsfråga

Genom ditt medlemskap i Polisförbundet har du och din familj en olycksfallsförsäkring som gäller både fritid och arbetstid, det vill säga dygnet runt. För dig som är medlem ingår även en sjukförsäkring. Dessa försäkringar ligger hos Förenade Liv.

Olycksfallsförsäkring för hela familjen

Gäller för dig och hela familjen både fritid och arbetstid.

Olycksfallsförsäkringen ger bland annat ersättning:

- vid medicinsk invaliditet upp till 1 000 000 kronor
- vid dödsfall på grund av olycksfall 100 000 kronor
- för kostnader i samband med olycksfallet
- för barngruppliv – 20 000 kronor
- för omkostnadskapital gäller dygnet runt vid sjukskrivning på grund av olycksfall.
- Krisförsäkring – den ger behandling hos psykolog vid nära anhörigs död, svår sjukdom överfall hot eller rån som polisanmälts, våldtäkt eller andra sexualbrott, våld i familjen

Sjukförsäkring

Gäller endast dig som är medlem. Efter 30 dagars sjukskrivning betalas ersättning ut med högst 1 500 kronor per månad och längst till och med dag 90 i sjukperioden. Ersättningsbeloppets storlek beror på graden av arbetsoförmåga.

Läs mer om Polisförbundets gruppförsäkringar i vår broschyr samt i villkor som finns att ladda hem via Polisförbundets hemsida: www.polisforbundet.se

Teckna frivilliga försäkringar

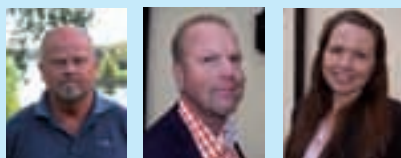
Du har även möjlighet att höja upp ditt och familjens försäkringsskydd genom att teckna frivilliga försäkringar. Livförsäkring, familjeskydd, sjuk- och diagnosförsäkring för dig och medförsäkrad, olycksfall – invaliditetshöjning, gravidförsäkring, barnförsäkring samt diagnosförsäkring för barn.

För mer information om Polisförbundets gruppförsäkringar kontakta Polisförbundets expedition i Stockholm.

Annicka Lyckeberg på telefon 08-650 09 20, eller 010 563 3671 GW eller via mail annicka.lyckeberg@stockholm.polisforbundet.se

Redaktionens ruta

*Tidningen
POLISENs
redaktionsgrupp:*

Tommy Hansson, Peter Frisell och Therése Johansson.

Den fackliga hösten har börjat med en full agenda. Det har varit planeringsinternat, extrastämma, förbundsområdesråd, repskapsutbildning och representantskap. Har någon medlem upplevt sin facklige representant som otillgängling, kan det finnas en förklaring till detta.

Sedan har arbetet pågått med arbetstider, löner, (svaromåls-ersättningar) lokalfrågor, arbetsmiljö, stängning av arrester och så vidare utan uppehåll.

Ovanpå det, har så klart Blåljus uppdaterats minst varje vecka, och nu - en purfärsk tidning till alla våra medlemmar. Huvudnumret är representantskapet, det är ju det högsta beslutande organet som bestämmer vad Polisförbundet skall arbeta för.

Vi som var där upplevde tre intensiva dagar med många intensiva och bestående intryck. Det var stundtals frispråkiga debatter med tydliga åsiktsskillnader, men till sist, sedan alla argument vänts på och besvarats, fick den demokratiska principen fälla utslag, ibland nätt och jämt, ibland mycket tydligt.

Men vi har även med ett par, som vi hoppas intressanta artiklar om hur tveksamt ställda mål riskerar påverka polisarbetet och om poliserna inte törs berätta om tillbud till yrkesskador eller yrkesskador.

DEBATT

I huvudet på en motionär -

Arne Wärn pläderar framgångsrikt i Representantskapets plenum. Foto: Claes Cassel

Inför representantskapet 2012 i Västerås hade jag lämnat in 10 motioner. Vissa att-satser visste jag på förhand att man aldrig skulle kunna vinna. Det skadar dock aldrig att påminna förbundsstyrelsen om vissa förhållanden. Det skulle emellertid vara en miserabel taktik att debattera i alla. Inför detta representantskap hade jag tänkt att satsa hårt på att arbetstid skulle vara viktigare än lön. Denna motion med tillhörande argumentering blev ju mycket uppskattad vid vår egen förbundsområdesstämma. Vid en genomgång av materialet ändrades dock denna föresats radikalt.

En av de motioner som jag betraktat som helgarderad var avslagen, nämligen den om förpassningsresor. Denna motion var också bifallen av vår egen stämma. I denna motion hade jag verkligen lagt mig vinn om att skriva den så att den inte kunde avslås.

I motionen som i grunden handlade om piketens förpassningsresor fanns tre stycken förslag som innehöll ordet bör. I korthet handlade det om:

Snälla Polisförbundet, skulle ni kunna fixa så att den som drabbas av en förpassningsresa får skälig vila, skälig ersättning och att undersöka om man skulle kunna få till någon möjlighet att inte behöva åka på sådana här resor om man inte vill.

Sedan var att-satsen: **Att förbundet får i uppdrag att agera i motionens anda.**

Fullkomligt häpnadsväckande! Den var avslagen. Hur tänkte man då? Vill man egentligen ha några medlemmar kvar? Jag såg för min inre syn hur hela piketen lämnade in sina ansökningar om utträde. Det är ju ändå ingen som bryr sig om oss. Dessutom så är piketen bara början. **I framtiden kan dylika resor drabba oss alla.**

Nu gällde det inte bara att plocka hem motionen. Förbundet måste också räddas från sin egen bedömning. Man kunde ha skrivit att förbundet arbetar redan med frågan och att motionen skulle anses besvarad. Det hade inte varit bra men ändå acceptabelt. Men avslagen...

Vid representantskapet behandlas först motioner i något som kallas tematorg. Detta är en mindre församling som lämnar ett förslag till yttrande som hela representantskapet skall ta ställning till i plenum.

På tematorget lyckades jag höja motionen till att den skulle anses besvarad och i plenum efter en tårdrypande argumentering och stöd från även andra förbundsområden blev motionen till slut bifallen. Även om vissa i förbundsstyrelsen såg slokörade ut så var det en seger för hela förbundet.

Över hela landet skrivs det en hel del motioner. De flesta motionärer har inte möjlighet att argumentera för sina motioner. Den som inte är ombud har inte yttranderätt på Representantskapet. Det borde vara självklart att medlem som motionerat har möjlighet att argumentera för sin motion. Detta har jag motionerat om tidigare och fått det avslaget. Förbundet är oroligt för att det ska komma för många.

Det kan vara dags att damma av den motionen till representantskapet 2014...

Arne Wärn

Red anm; Den som till äventyrs tror att Arnes problembeskrivning inte kan bli aktuell för vilken polis som helst, uppmanas läsa Arbetsdomstolens dom nr 67:12, där det framgår att arbetsgivarens behov av att kunna använda arbetskraften även utomlands går före anställningstryggheten.

- Vi har samlats här i dag för att tillsammans föra Polisförbundet framåt, förklarade **Lena Nitz**. Det gör vi för att Sveriges poliser ska kunna göra ett bra jobb och ha bra anställningsvillkor. Vi har ett stort ansvar för att föra Sveriges poliser in i framtiden. Vi behöver medborgarnas förtroende för att kunna göra ett bra jobb, och det förtjänar vi genom att göra ett bra jobb.

- **Rätt organisation** är en förutsättning, det är på gång nu, i ett högt tempo. De förändringar som görs måste vara ägnade att underlätta polisarbetet.

- **Rätt utbildning** är en annan jätteviktig förutsättning som vi väntat alldeles för länge på. Den är en förutsättning för att öka effektiviteten, och utveckla verksamheten genom forskning.

- **Rätt villkor**, att bli sedd, hörd och bekräftad är behov inom Polisen. Men poliserna är också människor av kött och blod, poliser behöver ha råd att ställa mat på bordet. Poliserna behöver bli rätt värderade.

- Statistiken över antalet uppklarade brott går åt fel håll vilket är ett bekymmer, menade justitieministern. En viktig faktor är ledarskapet inom polisen, förklarade **Beatrice Ask**.

- Många medarbetare upplever för dålig återkoppling i det dagliga arbetet. På pappret är det tydligt, men chefen är ofta inte nära i det dagliga arbetet. Medarbetarna blir osynliga och kan tappa lusten. Där finns möjligheter till förbättringar. Hon betonade det goda medarbetarskapet: Att både trivas på jobbet och att vara motiverad att göra sitt allra bästa.

- Alla som arbetar inom svensk polis bildar Polisen. Men Polisen är också en del av rättsväsendet. Vi måste arbeta i ett rättskedjersperspektiv, och dra mot samma mål. Medarbetare måste följa fattade beslut, men även kunna ta upp problem och ge idéer till en ännu bättre verksamhet.

Polisförbundet är en viktig kraft i det här arbetet, att ta fram idéer hur polisen kan bli en ännu bättre arbetsplats. Internationellt sett håller Svensk Polis mycket hög standard. Ändå ska vi bli bättre. Runt om i Europa och Norden sker nu nedskärningar liknande dem i Sverige på 90-talet.

- Vi har hög anslutningsgrad i TCO, tillsammans är vi starkare än var och en för sig. Vi ska möta en föränderlig arbetsmarknad, som ger våra medlemmar möjlighet till kompetensutveckling och omställning, framhöll TCO:s ordförande **Eva Nordmark**.

Eva betonade vikten av livslångt lärande. TCO vill göra högskolan tillgängligare för fler. Det ställs nya krav på Polisen i framtiden med den utveckling som sker. Därför behöver polisutbildningen bli en högskoleutbildning.

TCOs övriga yrkesgrupper har liknande problem som Polisen med tysta arbetsplatser. Mår man bra på jobbet, levererar man bättre. Det gäller poliser och andra yrkesgrupper. En förutsättning för arbetsplatser med högt i tak och ett öppet klimat är att cheferna får rätt förutsättningar att utöva sitt ledarskap.

Facket måste upplevas som relevant av medlemmarna och vara beredda att förnya sig för att behålla inflytandet.

Vi har det viktigaste och finaste jobbet. Att minska brotten och öka tryggheten. Det har satsats på polisen, nu förväntar sig regeringen resultat. Vi måste leva upp till vår egen definition, effektiva, engagerade och tillgängliga, sade Rikspolischefen **Bengt Svenson**.

När det gäller resultaten, görs det i stort sett ett bra jobb inom svensk polis. Men det är inte rimligt att utredningsresultatet sjunker. Vi kan bättre. Men det är inte bara utredningsverksamheten som skall förbättras, utan även den yttre verksamheten. Men det handlar inte om pinnjakt, utan vi skall vara repressiva för att uppnå våra mål (exempelvis kan målet vara mindre nyrekrytering i narkotika, lugna parker.)

Rikspolischefen betonade sambandet mellan resultat och tilldelade resurser. Nu krävs det bättre resultat, för att vi skall få bättre resurser. Nu behövs en diskussion kring hur vi får ett bättre arbetsklimat, med högt i tak. Det är en viktig förutsättning för en positiv utveckling av svensk Polis.

Omorganisationen som vi står inför, ger tydliga beslutsnivåer, kvalitet och effektivitet. Men utvecklingen av polisen får inte stanna upp under tiden.

Bilder detta uppslag: Claes Cassel

Vad skall Polisförbundet arbeta för?

Det var nytt motionsrekord till Representantskapet i Västerås. Inte mindre än 309 stycken motioner behandlades. De behandlades först i ett slags utskott, s k tematorg, som lämnade förslag till beslut till repskapet, varpå beslut togs i varje motion i plenum.

De olika besluten som kan tas är att bifalla, besvara, eller avslå motionen. Motioner som är bifallna skall Polisförbundet verka för, och redovisa resultatet till kommande repskap.

De motioner som **biföljs** av representantskapet, behandlade bland annat följande ämnen:

- * Motioner om höjd ingångslön och att lägstalönen ska höjas till samma nivå.

- * Att avtalen om tjänstehund ses över och att skäliga ersättningar förhandlas fram.

- * Motion A102; Att respektive myndighets underlagssumma utgör beräkningsgrund för löneökningstrymmet i kommande rals/ralsar.

- * Ökad tidskompensation i samband med skiftestjänstgöring.

- * Att arbetspass som påbörjas under föregående kalenderdygn och som renderar i övertid påföljande dag alltid ska ge kvalificerad övertid.

- * Höjd beredskapsersättning.

- * Återinförd säkerhetsbefrielse.

- * Veckoarbetstiden för skiftesarbete ska minskas alternativt bonustiden för nattarbete ska öka.

- * Att man ska arbeta för att en strålningsmätning genomförs i våra tjänstefordon för att mäta om det finns risker för ohälsa.

Omröstning i plenum

- * Motion B16; Att förpassningsresor bör kunna berordras efter överenskommelse, ge lönetillägg, samt att arbetstiden tas till med 11 timmar före och efter resan. (se sid 5)

- * Att man ska arbeta för att alla poliser ska få bära skjorta m/08.

- * Att samtliga poliser i yttre tjänst ska få tilldelat både sommar och vinterkängor.

- * Motion E02; från en skånsk motionär angående förtydligande och eventuella lagändringar beträffande brottet dataintrång.

- * Att man ska verka för att RPS eller motsvarande ska stå för de kostnader som uppstår då enbart den misstänkte överklagar skadeståndets storlek och den misstänkte får rätt i högre instans.

Dessutom antog representantskapet två olika program, ett om Förbundets lönepolitik och ett om Förbundets arbetsmiljöpolitik.

När det kom till det lönepolitiska programmet, fanns det ett antal förbundsområden som menade att ordet "marknadskrafter" inte skulle stå kvar som en saklig faktor för lön. Detta hävdades både i tematorget och i plenum, men det var en kraftfull majoritet i plenum som antog programmet i oförändrat skick. 109 ombud röstade för, och 19 röstade mot eller 85% för och 15% mot.

Det arbetsmiljöpolitiska programmet för ett uthålligt arbetsliv, antogs enhälligt.

Olika förutsättningar att bedriva facklig verksamhet

En förhandlingsansvarigs funderingar

Under representantskapet var motion A 102 från förbundsområde Stockholms län den som debatterades mest och som renderade i att 15 förbundsområden reserverade sig mot att motionens andra att-sats bifölls. Förbundsstyrelsen ville få andra att satsen besvarad och det ville även de andra 15 förbundsområdena som reserverade sig. Vad var det då som gjorde motionen så kontroversiell? Jag ska här nedan ge mina funderingar på varför det blev så.

För det första, har det under flera år förekommit diskussioner inom Polisförbundet och på sociala medier om att det förekommer oskäliga löneskillnader inom Svensk Polis. Under Polisförbundets representantskap i Piteå 2009 gavs ett uppdrag till Polisförbundet att ta reda på om det förekommer oskäliga eller osakliga löneskillnader inom Polisen. Vissa fackliga företrädare tyckte redan då att det var onödigt eftersom de var säkra på att det förhöll sig på det viset.

Polisförbundet, RPS och ST har nu låtit en oberoende utredare ta fram lönebilder över löneläget inom svensk polis. Lönestatistiken hämtades in dels från alla länspolismyndigheter, dels från andra yrkesgrupper utanför Polisen, som ett jämförande material. Statistiken som rör poliser är indelad efter befattning; exempelvis poliser i yttre tjänst, utredare, förundersökningsledare och chefer. Det som nu återstår för parterna är att analysera lönebilderna för att kunna komma fram till om det föreligger, framförallt, oskäliga löneskillnader.

Utan att föregripa löneanalysarbetet kan jag konstatera att det förekommer löneskillnader mellan Poliser och framförallt mellan storstäderna och övriga landet men det gör det även när man tittar på andra yrkesgrupper. En del fackliga företrädare anser att det är fullständigt ointressant vilka löneskillnader andra yrkesgrupper har på arbetsmarknaden vilket är en intressant åsikt.

För det andra, är det stora skillnader i förutsättningarna för att bedriva fackligt arbete mellan myndigheterna. Som en jämförelse kan vi konstatera att i förbundsområde Gotland finns det inte en enda facklig företrädare som arbetar heltid. Trots det ska löneförhandlingar, arbetsmiljöarbete, tillsättningar mm såklart fungera lika bra där som hos oss. Det ställer, enligt mig, helt orimliga krav på de som har ett fackligt uppdrag i de mindre förbundsområdena.

I förhandlingssammanhang i lönerörelser finns det även vissa avarter. En del polisassistenter har uttalat sig i media och berättat att de efter fem år inte ens har en lön på 23 000 kronor. Krasst kan jag konstatera att dessa personer inte ens fått den löneökning som de själva genererat. Deras förbundsområden har definitivt inte gjort samma lönesatsningar som bland annat vi har gjort på just polisassistenterna. Ett annat problem är att det finns polismyndigheter som inte lönesätter befälsfunktioner när de tillsätts utan att man tar det från lönerörelsen (RALS:en)?

För det tredje, har vissa länspolismästare gjort det till en OS-gren att konsekvent säga NEJ till alla berättigande yrkanden i lönerörelserna om det innebär en högre kostnad än vad som framgår i oenighetsparagrafen i det centrala avtalet. Konsekvensen för de förbundsområdena blir oftast att de hamnar i en lönenämnd och det lägsta garanterade löneutrymmet blir en realitet. Inte allt för sällan skickar sedan dessa länspolismästare tillbaka ett överskott från myndigheten till RPS. Ofta är det även just dessa länspolismästare som deltar i diskussionen om oskäliga löneskillnader mellan storstad och landsort.

Åter till motion A102 andra attsatsen. Det vi och en majoritet vill är att alla förbundsområden får rätten att förhandla om sitt löneutrymme gentemot respektive myndighet.

Detta är den normala ordningen i en lönerörelse. Om förbundsområdena inte kommer överens med sin motpart inträder oenighetsparagrafen som anger hur löneutrymmet då ska räknas fram. Det görs genom att multiplicera alla medlemmars löner och tillägg i förbundsområdet med det procenttal som är angivet i kollektivavtalet.

Min personliga reflektion är att många av de som reserverade sig mot att andra att-satsen inte blev besvarad ville få en förutbestämd påse pengar tilldelad och inte förhandla detta själva. I den just avslutade lönerörelsen lade medlarna ett förslag som just innebar att förbundsområden/myndigheterna fick ett färdigförhandlat löneökningssutrymme baserat på hälften krontal och hälften procent.

Kortfattat kan jag konstatera att denna modell vid en tänkt oenighet mellan förbundsområdena och myndigheterna gynnar de förbundsområden/polismyndigheter som har en lägre lönebild. Det är därför inte konstigt att de förbundsområden som ofta hamnar i en lönenämnd hellre vill få en sådan lösning. På samma sätt är det inte konstigt att vi vill återgå till den normala förhandlingsordningen där förbundsområdena och myndigheterna själva får rätten att förhandla utifrån sina respektive behov

Nu kommer inom kort löneanalysen påbörjas och förhoppningsvis får vi svar på frågan om det föreligger oskäliga löneskillnader eller inte. Fram till dess hoppas jag att förbundsstyrelsen tog till sig min vädjan om att skapa ett nätverk för samtliga förhandlingsansvariga i förbundsområdena för att där kunna utbyta erfarenheter och stötta varandra.

För den som glömt, andra attsatsen löd: att respektive myndighets underlagssumma utgör beräkningsgrunden för löneökningssutrymmet i kommande RALS/RALS:ar.

Andreas Strand
Förhandlingsansvarig

Vad är bra polisarbete? Pinnjakt

Liksom många andra poliser har jag reagerat starkt på hur högsta ledningen inom Polisen resonerat kring mätning av polisverksamhet.

Det har framkommit att fenomenet "pinnjakt" inte längre ska vara ett begrepp inom svensk polis men jag är skeptisk. På möten, som jag i egenskap av vice huvudskyddsombud har att delta i, redovisas fortfarande röda och gröna mål. Det innebär i klartext en redovisning av endast hårdvara som t.ex. antal rattfyllerister, antal ordningsbotar, hastighetsöverträdelser med mera.

Pinnjakten kvarstår i allra högsta grad och det anser jag är ett problem.

Allt sedan jag blev klar med polisutbildningen 2004 har sättet att mäta verksamheten, enligt mig, varit snedvriden och kontraproduktiv. I synnerhet om det ställs i proportion till trygghet, rättssäkerhet och vad som ökar förtroendet hos allmänheten för Polisen.

Ledig tid mellan uttryckningsuppdrag spenderas allt som oftast med trafikkontroller. En ordningsbot är ett enkelt sätt att framstå som en bra polis hos chefen, oavsett vad ordningsboten egentligen står för. Det innebär att om jag bötfäller en Stockholmsturist som missförstått våra lokala trafikföreskrifter, är det en enkel väg till att få en klapp på axeln från chefer. Användning av verktyget rapporteffergift är inte längre ett alternativ, inte om du vill göra karriär. Jag tror ändå att poliser vill göra ett gott arbete men med den här mätmetoden blir det svårt för poliser att inte se i bara svart och vitt.

Alla människor kan fela och göra misstag, precis som du och jag. För att belysa problematiken tänkte jag redovisa ett riktigt ärende som två kollegor till mig hade.

I oktober 2008 blev de beordrade till en adress i distriktet. En kvinna hade misshandlats av en man. När de kom fram till platsen fick de syn på kvinnan som var påtagligt påverkad av händelsen.

Det tog ett bra tag att få henne att lugna ner sig och berätta vad det var som hade hänt. Till slut lyckades de få en förtrolig kontakt och hon började öppna sig. Den här kvinnan, som jag kommer att kalla

Har Polisen tid att sätta brottsoffret i centrum?

"Marie", har jag intervjuat och hon har med egna ord fått återberätta händelsen.

Marie var en helt vanlig tjej med höga ambitioner och arbetsmoral. Hon arbetade i en chefsbefattning för ett känt företag. Det började med att hennes umgänge med barnen minskade med anledning av den höga arbetsbelastningen. Hon hade delad vårdnad av barnen men kunde helt enkelt inte kombinera sitt arbetsliv med att vara ensamstående mamma.

Istället för att sjukskriva sig började Marie att dricka mycket. Det blev ett sätt att orka med vardagens krav, ett sätt att fly undan verkligheten.

Till slut brast Maries tillvaro när hon träffade en annan man, "Björn". Hon sa upp sig och följde Björn till en mindre ort där han arbetade som kock på en restaurang. Som av en händelse saknades servitriser på restaurangen. Marie började arbeta med serveringen och alkoholmissbruket nådde allvarliga proportioner.

Vid ett tillfälle stod Marie och lade fram bestick på borden då hon började se trekanter överallt. Hon blev livrädd och skrek på hjälp. Björn skrattade högt och brydde sig inte om henne. Marie började förstå att Björn inte var "frisk i huvudet", han hade drogat henne med amfetamin utan att hon vetat om det. Björn hade förutom alkoholproblem även ett narkotikamissbruk. Han blev alltmer aggressiv och manipulerade Marie att hon till slut inte kände att hon hade något värde. Han tog full kontroll över hennes liv.

Ett exempel var sättet han hanterade hennes matvanor. Hon var tvungen att äta på hans bestämda tider och han bestämde även vad som skulle ätas. Fixeringen av mat gjorde att Marie tappade all aptit och minskade kraftigt i vikt.

Under mer än ett års tid misshandlade Björn Marie i snitt varannan dag. Bland annat tog han hennes huvud och slog mot väggar och skohyllor. Knytnävslag och sparkar blev till vardag för Marie, även tillmälen, spott och hot.

eller att göra det där lilla extra?

Från anmälan citerar jag "Under dagen för anmälan hade Björn slagit Marie i ansiktet med ett knytnävslag över höger kind". "Han hade sedan sparkat henne över vänstra kinden och spottat på henne". "Efter att han slagit sönder hennes mobiltelefon tog han en så kallad slaktarklubba och slog Marie över vänstra låret". "Denna använde han även senare under kvällen för att slå Marie med två slag i bakhuvudet".

Marie var övertygad om att när hon hade ringt polisen så skulle Björn slå ihjäl henne. Hon mindes hur det blixtrade i ögonen då hon fick slagen i huvudet.

I lite mer än fem timmar dokumenterade patrullen skador, det hölls ett innehållsrikt målsägandeförhör och allt övrigt dokumenterades efter konstens alla regler. För Maries del blev det sjukhusvistelse medan mannen greps och senare anhölls. I intervjun frågade jag Marie om vilka konsekvenserna hade blivit om polispatrullen inte lagt ner så mycket engagemang och tid i första akuta skedet. Marie svarade

"Jag tror inte att jag hade ställt upp på de intima fotografierna över mina skador. Men en sak är säker, att hade jag inte fått den kontakten som jag fick med poliserna så hade jag aldrig dykt upp på förhöret. Jag hade definitivt inte kommit till rättegången för då hade jag nog jag var rädd att inte få skydd och att inte bli trodd på".

Var tiden som polispatrullen lade ner på ärendet värt det? Björn fick sitt straff och Marie fick sitt skadestånd. Det blev en vändning i hennes liv och hon har numera ett nytt heltidsarbete. Hur mycket har inte samhället sparat på de fem timmar i arbete och extra engagemang?

Det genererade inte i en endaste pinne att redovisa för deras chef, möjligen blev det en lättnad för någon på kriminalavdelningen som kunde slutredovisa en förundersökning utan att behöva lägga utredningen i högen för balanser.

Vilken respons fick poliserna av sitt yttre befäl?

De fick höra att de inte skulle engagera sig så mycket utan fokusera mer på att vara mer effektiv med anmälan. De fick också höra att tiden för avrapportering genererade i alldeles för mycket övertid.

Detta ärende är inte unikt på något sätt och inte heller på vilket sätt patrullen blev bemötta av sitt befäl. Om budskapet från RPS är att antalet pinnar är det viktigaste är det inte konstigt att befälen tar det till sig.

För de poliser som har ett engagemang, kommer förr eller senare att hamna i konflikt mellan pinnjakten och viljan att göra mer, att faktiskt göra skillnad för medmänniskor som råkat illa ut. Jag tror att alla som sökte till polisen hade/har ambitionen att vilja göra positiva förändringar i samhället, lagbrott ska inte löna sig och att vanligt folk ska känna sig trygga på gator och torg. Att med lust och glädje arbeta med människor kanske låter som en klyscha men när jag sa det vid min djupintervju menade åtminstone JAG det.

Det måste ske en förändring i sättet att mäta polisverksamhet. Det måste vara bra att få tag på till exempelvis en hastighetsöverträdare och minst lika bra ska det vara att ge en extra minut till någon som meddelas ett dödsbud eller att ge stöd och professionell hjälp åt en kvinna som just blivit våldtagen.

Det är inte fel att ha krav på svensk polis men kan vi inte lyckas hitta en metod att mäta all polisverksamhet, så går det inte att mäta polisverksamhet.

Du får helt enkelt ursäkta mig Rikspolischef Bengt Svenson. Är det verkligen det här som du vill uppnå med din jakt på att visa goda resultat av verksamheten? Om så är fallet bör du ändra vad som är värdesatt vid rekryteringsprocessen. Sök då personal med andra värderingar och engagemang.

En konsekvens med detta sätt att mäta polisverksamhet blir att många poliser aldrig kommer att få nytta av sitt engagemang, för det kvävs nästan omgående till följd av arbetets inriktning av att mäta pinnar.

Detta kan även vara ett av skälen till varför så många poliser slutar på ingripandeverksamheten. Detaljstyr inte verksamheten utan släpp loss den inre kreativitet som finns hos varje polis och våga lita på dina anställda. Min bestämda uppfattning är att du då kommer att få personal som mår bättre och som gör ett bättre arbete.

Enligt mig skadar pinnjakten polisens anseende och kommer på sikt att minska vårt förtroende hos allmänheten.

Jag vill fortsätta att vara engagerad, positiv, människa och polis.

Jag har börjat jobba heltid med fackliga frågor där jag kommer att fortsätta arbeta med att få till stånd en förändring av vårt sätt att mäta polisverksamhet. Det ska återigen uppskattas att vara en engagerad polis som vill göra det där extra.

"Ingen fågel flyger för högt - om den flyger med egna vingar"
William Blake

Therése Johansson
Vice huvudskyddsombud

Populära poliser par

Polisen och Polisförbundet gick med i paraden bakom föreningen för Gaypoliser i Sveriges banderoll. Denna del av paraden leddes av en klassisk VW typ ett polisbil som kördes av Peter Frisell. I täten av poliserna som deltog i uniform gick Carin Götblad. De som deltog i uniform hade klätt sig korrekt med båtmössa och allt vilket gav ett mycket prydligt intryck. Det deltog även poliser med civila T-shirts vilka kompletterades med mer glamorösa accessoarer. (Omslagsbilden)

Besättningen i polisbilen var klädda i uniformer från anno dazumal, Kia Samrell i typisk sommaruniform från samma tid som polisbilen. I daglig yttre tjänst hade hon liksom flertalet av sina kvinnliga kollegor dock långbyxor i verkligheten. Det svarta hölstret ersatte det vita som ansågs provokativt i början på 70-talet. Så det fanns etiska överväganden om Polisens utrustning redan då.

Peter hade för dagen klätt upp sig i en tvådelad trafik/hundoverall som även fanns på den tiden.

Det var inte bara Maria Montazami och Andreas Lundstedt som luftade sin glädje över den goda stämningen och folkfesten som präglade paraden.

Bakom QX-bilen tågade tiotusentals människor som lät sig ryckas med av discostämningen i det vackra vädret. Många turister som fanns med den halva miljonen som beskådade paraden lät sig fotograferas tillsammans med de mer spektakulärt utstyrdade deltagarna.

På annat håll i Stockholm, hade poliserna i tjänst det inte lika trevligt, det förekom våldsamma demonstrationer vid Norra Bantorget, där kastades knallskott som skadade en polis.

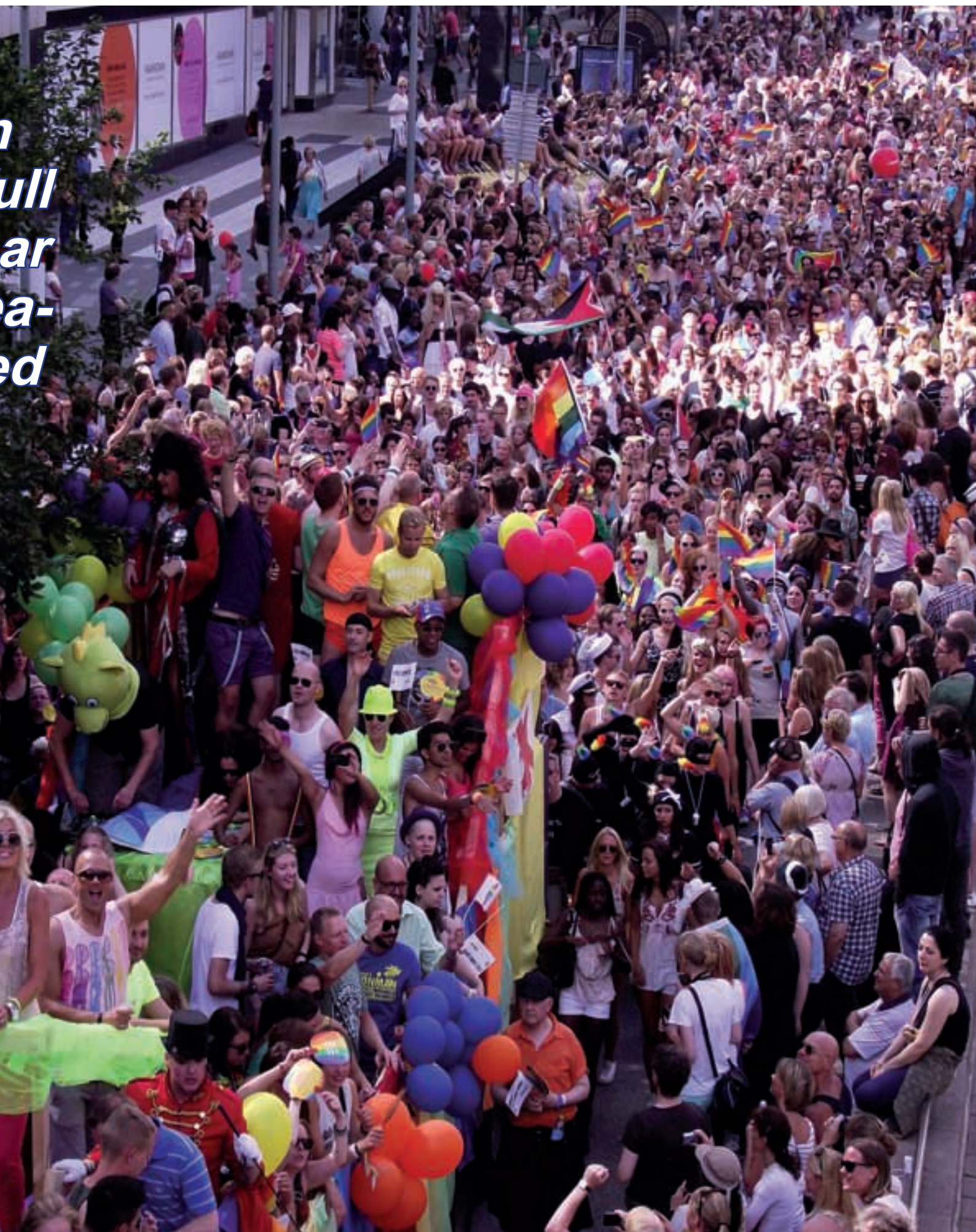
*Polisbilen kan beskådas på Polismuseet.
Tommy Hansson*

**QX-bilen
som var fylld
av kändisar
fyllde Sve
vägen med
disco**

aderade på PRIDE...

n
ull
ar
a-
ed

Poliser från ingripandeenheten riskerar att hamna i kravaller

AIK-Lech Poznan innan matchen...

Det har framkommit med all önskvärd tydlighet att det spårar ur på en del kommanderingar i Stockholms län.

Det har i första hand handlat om kommanderingar som inledningsvis inte bedömts som länsgemensamma, bland annat matchen mellan Hammarby – Assyriska på Söderstadion den 18 maj, AIK – Lech Poznan på Råsunda den 2 augusti under 2012.

En ordinarie ordningspolis har varken rätt utbildning eller rätt utrustning för att kunna bemöta en aggressiv och våldsam folkmassa som slänger gatsten, vägskyltar och som använder sig av tillhyggen. Dessvärre är det IG-personal som minuteroperativt åker in i elden från alla håll och kanter för att stötta, utan att ha någon direkt struktur eller samordning.

Ett sätt att komma åt problemet är att SPT-utbilda all IG-personal och att fler kommanderingar blir länsgemensamma.

Vi måste bli bättre på att skriva allvarliga tillbud på de psykosociala aspekterna och beskriva hur vi faktiskt känner i ett underläge där resurser, utbildning eller utrustning inte finns att tillgå.

Det är vanligare att vi skriver en arbetsskada när det handlar om exempelvis en sten som träffat oss på låret och som genererar ett blåmärke. Arbetsgivaren läser arbetsskadan och behandlar endast blåmärket, inte den kraftfulla situation av stress, rädsla och maktlöshet som fanns innan och efter.

För det är ju det som blåmärket i mångt och mycket står för.

Tar arbetsgivaren sitt ansvar?

Det är inte längre bara högriskmatcher som är de farliga och det måste den utsedda kommanderingsansvariga börja ta i beaktande. Att polisyrket är ett riskfyllt arbete är inget nytt. Förutsättningarna måste dock ges för att göra arbetet så säkert som möjligt. Det är ett arbetsgivaransvar.

Törs cheferna larma om risker?

Dessvärre finns indikationer på att högt i tak-problematiken även drabbar chefsskiktet. Exempelvis vågar inte mellanchefer kritisera det låga antalet poliser som är uttagna till kommanderingen, för då finns det en risk att vederbörande blir avsatt och ersatt av någon som mer än gärna accepterar förhållandena.

Som en gruppchef i SPT sade till mig:

”Om jag påtalar riskerna med en underbemannad kommandering, blir jag bortplockad och ersatt med en annan.”

Det borde vara så att den chef som tar sitt ansvar för personalen ska premieras och inte riskera att drabbas av represalier.

*Therése Johansson
Vice huvudskyddsombud*

Nya funktionärer på Bergsgatan 23

Susanne Ekberg och Kjell Ahlin

Förbundsområdesstyrelsen har fått förstärkning.

Under hösten har Kjell Ahlin valts in i styrelsen av extrastämman.

Kjell är polis och i grunden stationsbefäl och har tjänstgjort i City sedan 1990, 1995 blev han fackligt aktiv, först som tuombud i den fackliga sektionen.

Han har varit ledamot av Birger Jarls styrelse i ca 10 år och både varit engagerad som skyddsombud, arbetat med lönefrågor och arbetstidsfrågor. Under senare tid har han även varit med och förhandlat fördelningen av löneomedel enligt RALS tillsammans med vår förhandlingsansvarige Andreas Strand.

Kjell ersätter Björn Kellerth i styrelsen, Björn har fått en ny befattning som förhandlingschef på Polisförbundet.

Vår trogna försäkringshandläggare Susanne Piehl har fått en motsvarande befattning, även hon på Polisförbundet. Efter ett rekryteringsförfarande, har vi lyckats få en ersättare för Susanne, som för enkelhetens skull också heter Susanne.

Susanne Ekberg har ett långvarigt förflutet som civilanställd på Polismyndigheten. Hon kommer nu att bli introducerad i medlemsadministrationen och försäkringsdjungeln av Annicka Lyckeborg, som garanterar kontinuiteten på funktionen.

Under hösten har även Peter Fri-sell, vår kanske mest mångkun-nige styrelsemedlem och förste vice ordförande fått ett vikariat på Polismyndighetens operativa avd.

Han har dock lovat att stå till förfogade så långt hans nya arbete till-låter, och för att inte genast förlora hans breda kompetens, kvarstår han som styrelseledamot till den ordinarie stämman.

In Memoria Thore Wikström

Tidigare publicerad i tidningen Polisen är artiklarna från 2009 samt 2010 om den "levande legenden", nära vännen och uppskattade kollegan Thore som lämnade oss måndagen den 27 aug 2012 då han avled lugnt och stilla i sitt hem. Thore blev 87 år gammal.

Efter att ha känt Thore i hela min yrkesverksamma tid som polis (32 år) och lika länge som styrke-lyftare där han var en av de första utövarna av sporten i Sverige, känns det extra jobbigt att skriva dessa rader.

Han slog flera svenska rekord i marklyft och blev vid två tillfäl-len mästare på WPFG och därefter titulerad "Världens starkaste Polis". Men frågan är inte om det rekordet som han slog 1990 på sin pensionsdag som Vakthavande befäl i G-turen med 150 kg i bänkpress med ett 100 tal kollegor på plats i matsalen på Södermalms Polisstation med Hoa Hoa som enväldig domare är det bästa?

Men trots flera svenska rekord, VM deltagande mm i bagaget, är det inte främst det jag tänker när jag minns Thore utan på hans värme och personlighet och när-varo i nuet ända in i slutet.

Stefan Eklund

LÄNET RUNT

PF Södertörnspoliserna, SÖPO

SÖPO-styrelsen i planeringsfasen på internatet

INFO FRÅN SÖDERTÖRNSPOLISERNA

De senaste veckorna har varit väldigt turbulenta för oss i SÖPO. Sommarerna har varit ansträngande för många enheter då vakanserna gjort sig påminda vilket gjort att många medarbetare känt sig otillräckliga och slitna.

Då arbetsgivaren utifrån resursbehov och ekonomi valde att stänga arresten i Handen under sommaren har personalen fått en tuff arbetsbörda som nu håller på att utvärderas.

Fackligt börjar vi fundera hur budgetfördelningen är efter år missgynnar Södertörn. Från att ha varit ett av de mest producerande distrikten i Stockholms län och legat i topp har vi hastigt o lustigt ramlat ner på skalan och slåss nu för att vända alldeles för röda siffror till gröna.

SÖPO anser att Södertörn missgynnats centralt då vi inte erhållit tillräckligt med pengar för att ha två basstationer med väl fungerande verksamhet. Vad detta beror på är svårt att ge ett entydigt svar på men tankar finns självklart...

Detta ekonomiska förfall har nu drabbat verksamheten så att en mängd duktiga medarbetare valt att lämna distriktet och söka lyckan någon annanstans. Då vi utifrån budgetläge inte heller får fylla de luckor som uppstår med nya medarbetare på både krim och IG hamnar distriktet i en ond spiral.

Fackligt har vi under mer än 5 års tid påtalat denna budgetproblematik för distriktets ledning både centralt och lokalt men vi har tyvärr fått dålig respons.

Verksamhetsansvaret i Södertörn är idag alldeles för stort och vi måste nu framledes börja tänka på kärnverksamheten och bygga upp en stabil resurs som tål frånvaro på KRIM och IG. Det fungerar inte att göra brandkårsuttryckningar i form av att stänga arresten i Handen och försöka övertyga personalen om att det är den enda riktiga vägen att gå...

Vi välkomnar varmt distriktets nya ledning i form av Christian Agdur och Erik Widstrand som nya högsta chefer till distriktet. Utifrån den korta dialog vi hittills haft med dessa båda ledare så känns de båda genuina och har ett stort hjärta och vilja att lyfta Södertörn till ett attraktivt distrikt där medarbetarna trivs och blir lyssnade på. Ambitionen fackligt är också att vi nu gör en omstart av verksamheten och lyfter upp de problem som under alldeles för lång tid varit gömda under mattan och löser dessa i GOD SAMVERKANSANDA.

Arbetet att förändra saker och ting har redan inletts. Om vi fackligt tillsammans med våra medlemmar visar att vi kan förbättra resultaten avsevärt kommer det säkert också att visa sig i budgetfördelningen till distriktet. Var och en av oss kan därefter känna sig stolt över att varit med och bidragit till att SÖDERTÖRN återigen hamnar högst i resultatligan.

I Södertörn pågår också ett arbete i partsammansatta grupper för att se över planeringsfunktionen i distriktet för anpassning till en länsmodell samt uppföljning av sommarorganisationen.

SÖPO är också samtidigt i färd med att sammanställa medlemmarnas inkomna synpunkter angående upplevelse av denna sommar där verksamheten under en period koncentrerades till Flemingsberg.

En 6:6A anmälan i enlighet med arbetsmiljölagen från skyddsorganisationen för Sthlms län i syfte att få en definition på myndighetens definition på ensamarbete föranledde en stängning av arresten i Handen då arbetsgivaren tolkade anmälan som ett krav på ständig dubbelbemanning. I den centrala riskbedömningen och arbetsmiljöverkets inspektionsmeddelande framgår krav på dubbelbemanning vid uttag ur arrest.

Beslutet att ånyo stänga arresten i Haninge för några veckor sedan föranledde ett stormöte i kulturhuset i Handen vilket besöktes av 120 medlemmar, lokala politiker samt polisledningen och fackliga företrädare på både distrikts och länsnivå. Stängningen hade uppmärksammats i lokaltidningen och Radio Stockholm samt TV4.

Den nya ledningen presenterade sig på mötet och meddelade samtidigt att arresten åter var öppen samt att en utredning angående beläggningen av arresterna i distriktet skulle genomföras innan nytt beslut skulle fattas i frågan. Arresten är nu öppen och det är i nuläget oklart när utredningen kommer att genomföras.

Från styrelsen i SÖPO vill vi också passa på att TACKA polismästare Jan Evensson och biträdande chef Susanne Wedin för sin tid i Södertörn. Vi önskar Er båda varmt lycka till med Era nya arbetsuppgifter i Nacka Polismästardistrikt.

För styrelsen i SÖPO

Ulf Ask // Ordf.

Robert Brindeby // Vice ordf. HSO

LÄNET RUNT

Södertälje polisförening

Den regniga sommaren är över och hösten är på intågande, det känns härligt att få starta upp med lite olika fackliga uppdrag.

I vår förra artikel berättade vi om ett kommande samverkansprojekt mellan vår fackliga förening och arbetsgivaren. Arbetsgivaren har som ni redan vet tagit del av vår enkät som handlade om välfärd. Styrelsen tycker att enkäten mottagits på ett mycket bra sätt. Den 29 augusti blev föreningen tillsammans med andra aktörer inbjudna till en andra DSG konferens. Målet med dagen var att prioritera de 19 problemområden som indikerats i vår enkät, vilka bl.a. rör ledarskap, medarbetarskap, trivsel.

Här har arbetsgivaren på ett professionellt sätt tagit sitt ansvar och arbetar lösningsorienterat i de utvecklingsområden som tydligt kunde skönjas i enkäten. Det betyder inte att allt kan lösas på en gång men prioriteringar kommer att göras. En handlingsplan har redan påbörjats och arbetet kommer att starta inom en snar framtid. En del av målen kommer att finnas nedskrivna i Södertäljes verksamhetsmål för 2013.

I Södertälje införs LEAN i verksamheten. Vi vet att medarbetarna är intresserade och nyfikna på den nya kommande verksamheten.

Föreningen ser även över tillsättningar och rörlighetsärenden. Arbetsgivaren har förhandlat i de ärenden som är lokalt hållna och i de fall vi inte varit eniga i något enstaka ärende har arbetsgivaren tagit sitt egna fulla ansvar för en specifik tillsättning.

När det gäller chefsförsörjningsplanen så försöker distriktet att arbeta utifrån planen för att lättare kunna överskåda vilka presumtiva chefer som finns i distriktet, samt vilka vi har tillgängliga.

Det som bekymrar föreningen är att antalet poliser minskar i distriktet och tydligast kan vi se det på ordningsenheten. Vi har precis i dagarna fått veta att distriktet har ett högt antal "luckor" på radiobilspassen. Detta betyder att personalen inte kan söka ledighet eftersom arbetsgivaren inte kan bevilja ledighet då de är under mini bemanning. Detta skapar frustration hos den enskilde. Föreningen har påtalat problemet för distriktledningen.

I Södertälje marknadsförs vår förening genom att medlemmarna får ett månadsbrev. I brevet finns information om den verksamhet vi för tillfället bedriver. Vi har även påbörjat något vi kallar för "månadens medlem". Det finns så många medlemmar som har gjort och gör goda gärningar för verksamheten och på detta enkla sätt kan vi uppmuntra dem

Arbetet inför nästa års sommarplanering har föreningen börjat undersöka. Arbetsgivaren har hörsammat att föreningen redan från början vill delta i processen.

Polisföreningen Södertälje passar på att önska ER ALLA en riktigt skön och härlig höst.

Ta hand om dig, glöm inte mössan och vantarna!

*Hälsningar Irina Ericson/Ordförande,
Polisföreningen Södertälje*

Chefsföreningen

Chefsföreningen genomförde under vecka 40 en konferens med ombuden. Bland annat genomfördes grupparbeten kring frågorna lön och arbetsmiljö. Inom ramen för detta diskuterades naturligtvis frågan om individuell lönesättning och då särskilt lönesättande samtal. Styrelsen och ombuden är överens om att en förutsättning för detta är att även penningpåsen fördelas ut till respektive chef för fördelning inom egen enhet.

En bra arbetsmiljö för chefen är ju en viktig förutsättning för att även arbetsmiljön för medarbetarna ska kunna bli bra. Föreningen kommer därför att noga analysera chefernas arbetsmiljö för att vi skall ha underlag för en dialog med vår myndighetsledning.

Här blir det aktuellt med en enkät som framtagits av Arbetsmiljöverket.

Enkäten kommer att spridas till alla chefer i myndigheten genom skyddsorganisationen och huvudskyddsombudet Roger Östergren. Under konferensen har styrelsen och ombuden också enats om att försöka inrätta ett skyddsombud för chefer i myndigheten, vilket också är sanktionerat hos de lokala föreningarna.

Även karriärväxling är en viktig fråga för föreningen vilket också diskuterades livligt. Här kan föreningen också utgöra både ett stöd och en hjälp med kontakter över myndigheten.

En förutsättning är då att informationen i Chefsförsörjningsplanen måste säkerställas och myndigheten måste också bättre nyttja den erfarenhet och kompetens som finns hos tidigare chefer.

Föreningens inställning är att myndigheten bör kunna tillsätta olika chefsfunktioner eller vikariat utan föregående utlysning. Allt under förutsättning att arbetsgivare och arbetstagarorganisation är överens.

*För Chefsföreningen
Ulf Pauli*

RÖD OKTOBER

Hösten är här och i Polishusparken börjar träden skifta i gult och rött. Inte alldeles olik styrkortsfärgerna i resultatuppföljningen som ligger på skrivbordet även om hösten ser ut att ha kommit längre i styrkortet. SÄPO har Bondfest och vi har Jakten på röd oktober - samma huvudrollsinnehavare och action - men i övrigt mest olikheter. I ena fallet Bond som symbol för lyx och glamour och i andra fallet en ubåt uppkallad efter oktoberrevolutionen.

Följaktligen håller City tillgodo med 200 kronor per person och är i trivselbefrämjande syfte och alla medier inbjudes härmed till ingående granskning, utan något sekretesshinder, av hur vi satt sprätt på dessa pengar. Vi behöver faktiskt hjälp för alla har inte kommit på något vettigt för 200 kronor så en del förblir oförbrukade.

Ledningen säger sig inte vilja ha någon jakten på röd oktober men det återstår att se. På repskapet var både justitieministern och Rpc, milt uttryckt mycket angelägna om att målen och i synnerhet de som berör utredningsverksamheten ska uppnås.

För länge sedan genomgick jag en grundlig utbildning i försvaret. Det var redan då vedertaget att allt man företog sig skulle omfattas av mål och krav. Det var också så att om man t ex genomförde en övning där måluppfyllelsen uteblev på grund av felställda mål eller för hög ambitionsnivå så blev man underkänd. Det var alltså lika viktigt att kunna formulera relevanta mål som att genomföra själva övningen.

När vi då är ut och är in i stort sett har samma mål att uppnå borde vi inte längre sväva i sådan ovisshet om hur dessa ska uppnås. Ändå verkar målen leva sitt eget liv och oron över utfallet tilltar ju närmare årsskiftet vi kommer men på nyåret nollställer vi räkneverket igen.

Precis som om brottsligheten låter sig inordnas i ett kalendarium.

Jan Bengtsson ordförande i Birger Jarl talar till förbundsområdesrådet. Foto: Claes Cassel

Eftersom vi ändå har samma mål så kan det ju vara intressant att se utfallet över en längre period för att se om målen är relevanta och om de ger något resultat på sikt?

Sedan kan man ju undra över flera omständigheter som t ex motsatsförhållandet med att ha inbrottsmål och våldsmål i både BF och UL delen. Vissa mål är helt avhängiga på vad vi själva väljer att göra medan andra är mycket mer komplexa och beroende av faktorer som polisen har inget eller mycket litet inflytande över. Hur somliga mål – lika viktiga som alla andra – ligger på ett litet fåtal medarbetare att uppnå. Den lägsta siffra jag hört är att endast 17 % av medarbetarna totalt omfattas av de uppsatta målen. Vad händer då över tid med övriga och övrig verksamhet med detta fokus.

Det är med andra ord hög tid att låta någon, helst extern, med kvalificerad kunskap titta på hur vi formulerar målen med det vi gör.

I Birger jarl får vi framöver lägga mer energi på det vi inte mäter.

När fokus ligger på utredningsverksamheten och det inte kommer hundra nya poliser per år blir det fort färre som ska göra lika mycket som fler gjorde igår. Det är redan maxade helgkrav på yttre personal.

Nu när ATA-effekten blir tydlig så kommer förmågan att hushålla med resursen avgöra om man behåller eller förlorar den. Bollen ligger hos arbetsgivaren som kan välja att fatta detta eller dra åt tumskrubarna. Möjligheterna att välja och göra annat är annars många.

På expeditionen har Patrik Stridsman efterträtt Kjell Ahlin som numera även är förbundsområdesledamot. Jag gratulerar båda och vet att de oförtrutet kommer att fortsätta sitt envisa arbete med att försöka göra medlemmarnas vardag bättre.

Jan Bengtsson / ordförande

LÄNET RUNT

Polisföreningen Söderort

Sommaren har fungerat väl generellt sett, mycket beroende på att inga större resurskrävande brott inträffat och att personalen varit solidarisk i semesteruttag/föräldraledighet för att lösa verksamhetsbehovet.

Hösten i Söderort har varit intensivt fackligt och verksamhetsmässigt sett. Det är glädjande att se Söderort profilera sig som nummer 1 i olika sammanhang, både krimverksamheten och ordningsverksamheten går resultatmässigt väldigt bra. Från facket och skyddsorganisationen så gläds vi åt resultaten såklart, men höjer också ett varningens finger för att det kan vara på bekostnad av personalens väl och ve. Det mest påtagliga arbetsmiljöproblemet är basstationen där mögelproblematiken har lett till evakuering av familjevårdsggruppen, trafikutredarna och teknikerna. Familjevårdsggruppen och trafikutredarna huserar nu i hyresvärdens lokaler i Årstadal och teknikerna som tillhör länskrim är uppdelade i Södertörn och City av utrymmesskal.

Arbetsgivaren har också låtit meddela att om fler medarbetare får symptom och mår dåligt i de rum de sitter i så finns möjligheten att evakuera även dessa. Har du symptom i ditt rum, skriv en LISA-anmälan och påtala det för din närmaste chef. Fönster kommer att bytas ut efter nya mätningar i rummen, fönsterarbetet kommer att påbörjas i december. Parallellt med detta pågår planerna för en ombyggnation av huset och risk- och konsekvensanalyser har genomförts på ritningarna för respektive arbetsgrupp. Där har skyddsombud och medarbetare deltagit i det arbetet. Peter Eneman är ansvarig från arbetsgivarens sida både för mögelproblematiken och ombyggnationen.

Svaromålsersättningarna, eller rättare sagt de uteblivna svaromålsersättningarna har tagit mycket energi, tid och kraft både från chefer, medarbetare och fack i Söderort. Vi har som distrikt sett drabbats hårdast (?) i länet och fackligt har vi drivit frågan trots att det egentligen är ett ensidigt arbetsgivarbeslut då vi tycker att det drabbat våra medlemmar på ett orättvist och oförutsägbart sätt. Att drabbas för administrativa felaktigheter som den enskilde inte kan styra över är oacceptabelt. Tack för all hjälp att samla in information som vi kan driva vidare!

En liknande energitjuv har diskussionen/turerna kring VP 5:1 och VP 5:2 för "dagtidskrimmare" varit. Under sommarperioden har alla krimmare varit överlagda på VP 5:2 som arbetstidsförläggning.

Presidiet på Representantskapet.

Det har gjorts efter en förhandling på förbundsområdesnivå där facket reserverade sig emot detta (främst då vi inte ser verksamhetsbehovet). Arbetsgivaren har sedan velat permanenta denna arbetstidsförläggning. Förhandling har ännu inte ägt rum i frågan och fram till den 30 november ska alla som tidigare haft VP 5:1 (med undantag för sommarperioden) behandlas som att de fortfarande har det. En arbetsgrupp har nu tillsatts för att belysa frågan ur olika perspektiv där Jerry Nicklasson är facklig representant för SYD-regionen. Har du drabbats av denna problematik eller är osäker på vad som gäller dig, kontakta oss på fackexpeditionen så ska vi reda ut begreppen!

Under tre dagar vecka 38 så var större delen av länets fackliga förtroendevalda samlade i Körunda. Det var dels en extra-stämma där Kjell Ahlin, city, valdes in efter Björn Kellerth, (som blivit förhandlingschef för Polisförbundet nationellt), till förbundsområdesstyrelsen. Grattis kommer från Söderort som haft glädjen att få hjälp av båda dessa kompetenta fackliga företrädare! Sedan avhandlades ett förbundsområdesråd där undertecknad sitter mötesordförande i presidiet tillsammans med Jan Ferb. Där gästades vi av Mats Löving, länspolismästare, som pratade fritt till och med oss fackliga företrädare på ett förtroendeingivande sätt. **Det som vi främst tog med oss från samtalet var att han vill satsa på kärnverksamheten och att en stor läns-gemensam IG-översyn pågår och kommer att presenteras under 2013.**

Han ser problemet med den snabba genomströmningen på IG och vilka konsekvenser det får för verksamhet och personal, vilket glädjer oss då vi påtalat detta under flera år utan större gehör. Slutligen hölls en utbildning/förberedelse inför representantskapet 2012 för ombud och åhörare.

Veckan därpå vecka 39 så ägde då Polisförbundets representantskap rum. Det sker en gång vartannat år och är Polisförbundets högsta beslutande organ. I år var platsen Västerås och Söderort representerades av två ombud (som har rösträtt och förslagsrätt) Lars-Göran Niemi och Maria Jensen samt tre åhörare, Sara Steining Bygdeman, Ulf Sundström och Andreas Lekare.

Föreningsstyrelsens ordförande Therese S. Shekarabi valdes till en av tre mötesordföranden under representantskapet. Även Anette Öberg, Söderort, representerade chefsföreningen som ombud. Delegationen var nöjd efter dessa dagar och stämningen var mycket bra under dagarna mellan deltagarna även om diskussionerna gick heta emellanåt. Ett enat starkt förbund som blickar framåt och inte räds framtiden som vår förbundsordförande Lena Nitz uttryckte det!

För Söderorts polisförening, ordf. Therese S. Shekarabi

LÄNET RUNT

Nacka Polisförening

Hösthälsning från Nacka polisförening.

Nu är hösten här med allt vad det innebär, hoppas att den medför arbetsro nu efter sommaren och sensommarens händelser, med bla myndighetens flytt av Polismästare som topphändelse.

I distriktet så verkar alla fortsätta med att göra ett bra jobb och arbeta på i det tysta, vi väntar dock med spänning på utfallet av avtalsrörelsen. Vi har lite folk som tyvärr lämnar oss för andra distrikt nu, men vi har glädjande nog fått lite påfyllning via de rekryteringar vi haft ute. Det har inte räckt till full ersättning än men vi hoppas på att höstens utlysningar ska ge resultat.

Styrelsen startade upp hösten med ett givande internat i Berlin i början av september. Resmålet överraskade i positiv bemärkelse, som kuriosas så tog det två dagar innan våra nyfikna öron nåddes av det "trygga" ljudet av uttrycknings-sirener!

Internatet behandlade lite utbildning samt uppföljning och utvärdering av vad vi hittills utfört samt vad vi ska göra i höst/vinter. Våra planer ligger fast men med den nya faktor som en ny distriktsledning innebär, så får vi vara observanta och lyhörda, och ge den nya ledningen lite tid till att sätta sig in i verksamheten och att presentera sin vision om hur distriktets verksamhet ska ledas.

Vidare så har delar av styrelsen varit på utbildning inför representantskapet, samt deltagit på densamma för första gången. Nacka Pf hade två st ombudsplatser till repskapet. Vad som utspelades där återges bra på Polisförbundets hemsida samt naturligtvis på den eminenta blåljussidan.

Vi lämnade Västerås stärkta i vår fackliga roll och kommer att fortsätta vårt dagliga fackliga arbete för att försöka ge våra medlemmar bra service och bra arbetsvillkor.

Mvh från styrelsen i Nacka Pf genom Patric Nilsson

Patric Nilsson och Alexandra Ahlvar Godlund på repskapsutbildningen

Polisföreningen Birka

I Västerort har vi fortfarande inte kommit till beslut om ombyggnationen av Tegen. Anledningen är att hyresvärden inte velat godkänna hyrestiden, att vi inte är överens om kontraktet och en hel del andra saker. Vi får se hur det går. Vi arbetar nu på två fronter, vara kvar eller söka ny lokal alternativt nybyggnation.

Sommaren har varit relativt lugn, men vi står inför ett stort problem i Rinkeby. Vår personal utsätts ständigt för stenkastning och har vid ett flertal tillfällen fått lämna området, då det inte gått att slutföra arbetsuppgiften på grund av hot och stenkastning. En patrull har fått en sten så hårt kastad mot radiobilen att den fastnade i bagageluckan och inte gick att ta loss och en annan patrull fick en 11 kg tung sten i taket på bilen. En arbetsgrupp arbetar nu med att ta fram lösningar eftersom det är en omöjlig arbetssituation. I arbetsgruppen ingår vårt skyddsombud Siv Stendahl.

Den 17 – 18 oktober kommer vi att ha Föreningsrådsinternat där vi skall diskutera sommarsemester och högt i tak. Dag nummer två kommer Justitieminister Beatrice Ask och besöker oss. Det gör även ledningen i Västerort. Medlemmarna kommer att få möjlighet att ställa frågor till Beatrice och vi hoppas att det blir ett kreativt möte.

Diskussionen om "högt i tak" fortsätter. Det märks på medlemmarna att de har synpunkter på ärendet och vi har för avsikt att göra en enkät till våra medlemmar som en fingervisning inför höstens Ledarskapskonferens.

I övrigt fortsätter arbetet med rekrytering. Det är stor rörlighet både bland både personal och chefer.

Repskapsutbildning i Körunda veckan innan representantskapet var både nyttigt och intressant. För oss som inte varit med tidigare gav det en inblick i hur det skulle gå till i Västerås under representantskapet.

Själva representantskapet i Västerås var på alla sätt intressant och intensivt. En reflektion är att vi förvisso skall bli en myndighet, men att det finns många olika åsikter i vårt avlånga land. Mycket intressant att prata med kollegor från olika delar av landet.

Slutligen vill vi önska Michael Fetz lycka till i City!

*För PF Birkas styrelse
Diana Sundin, ordförande*

LÄNET RUNT

Gränspolisföreningen

Varför?

Varför slutar så många på GOA?

Dett kan inte vara ekonomiskt försvarbart att man har en sådan omsättning av personal på GOA. Vad gör man från ledningen för att få personal att stanna kvar? Vid anställningsintervjuerna säger alla sökande att de vill vara på Arlanda och "vi kommer att stanna". Men så är inte verkligheten. Varför flykten från GOA? Kanske är det:

- Alldeles för dålig information om vad det innebär att arbeta på GO

För unga anställs utan att de vet vad arbetet innebär på GOA. Saklig information saknas

- Alldeles för många jämkningar vid varje planering

För lite personal till uppgifterna. Oklara planeringsunderlag som ändras fram och tillbaka.

- Personalen saknar specialutbildning för att kunna genomföra alla arbeten som en polis på GOA förväntas kunna göra.

Polis skall, enligt direktiv från 2007, förstärka på GGF nattetid. Vem vill förstärka när man vet att man inte behärskar utlänningslagen och inte heller har rutinerna för att genomföra nödig utredning ex vid asylärenden, direkt avvísning mm. Det upplevs frustrerande att inte kunna genomföra förstärkningen på rätt sätt. Detta är en utbildning som skall genomföras men som inte genomförs.

- Mer eller mindre utebliven utbildning i självskydd
- Kommentar onödig

- Utebliven möjlighet att påverka arbetet "Vanlig" polis önskar också bli hörd och sedd, inte bara vara ett nummer som skall prestera statistik.

- Vissa poliser godtar för många extra uppdrag utan att få tillräcklig tid att lösa uppgifterna.

En god ledare ser till att inte lägga på fler uppgifter än vad personen kan utföra inom given tidsram. Om inte detta görs så blir något lidande.

Facket har erbjudit sig att hjälpa till. Samverkan, ärlig och uppriktig samverkan kan göra underverk. Det går inte att säga "nu skall vi samverka" och förklara för samverkansparten " jag är chef och därför gör vi på mitt vis". Jag syftar på hur PREVIA- undersökningen skulle genomföras.

Varför är det oro på GGF?

Det kan inte vara ekonomiskt försvarbart att så mycket tid förspills på anmälningar och mot anmälningar mm.

Kan det vara?

- Vägran att redovisa Schengen rapporten. Rårapporten klar 2011 på hösten.

Kan det vara något som står i rapporten som facket har påpekat och ledningen har vägrat att rätta till?

- Varför skall en polis sköta verksamheten själv nattetid på GGF?

Ja, jag vet att man skall ta hjälp av GOA's personal. Men hur rätt är det att förlita sig på GOA's personal. Dessa har inte fått utbildning i utlänningsärenden. När den ensamtjänstgörande polisen har ett par ärenden, hur skall han hinna genomföra handläggningen inom stipulerad tid? Detta om något borde vara ett arbetsmiljöärende.

- Varför invagga de nyanställda poliserna att de äldre poliserna är lata och gör i princip inget annat än migrationsärenden? Nu är det inte så, men om så vore fallet, varför åtgärdas det inte.

- Varför följer man inte överenskommelsen mellan specialisterna (arbetsgivare kallar dem samordnare men de anställdes som specialister) och Gruppcheferna. Sittningen på Rosersberg: kommissarie P Mattsson du sade, att "jag kommer att kämpa för sex specialister". Nu har Du tre!
- Varför skall man inte föredra utlänningsärendena för specialisterna (också en överenskommelse)?

Om så inte görs är risken uppenbar att något eller några fel kan begås. Felen kan ställa till med tråkigheter för polisen som gör felet samt för den felet drabbar.

- Varför finns det inga mål beskrivna ang. asylärenden? En uppgift som skall göras.

Är detta ingen uppgift som skall redovisas? Eller varför är R 209 viktigare?

- Hur kan det bli så att den ende på GGF som var högpresterande direkt efter omorganisationen blir något negativt och ingen skall lyssna på?

Kan det vara att han sätter fingret på felaktigheter och detta upplevs besvärande?

Facket var enig med arbetsgivaren, efter samverkan, att genomföra en omorganisation. Ett relativt digert utbildningsprogram togs fram. Men vad har det blivit av detta? Har man följt överenskommelsen? Har man givit de nyanställda poliserna den framtagna utbildning som vi förhandlade fram? Har inte från fackligt håll flera gånger påpekats felaktigheter? Vad har gjorts? Inte mycket vill jag påstå.

Arbetsgivaren har suttit med armarna i kors och sett förfallet. En del av problemen skulle dock poliserna och gruppcheferna kunnat lösa, om arbetsmiljön hade varit god.

Facket lovar att hjälpa till direkt och att vända GGF till rätt kurs. Staplarna kommer också att bli gröna. Hoppas att genomlysningen kommer att göras innan hösten är över, som kommissarie K-Å Karlsson lovade på ett LSG möte, innan han gick på tjänstledig i 5 månader.

GGRK

Man hör inga direkta klagomål (enda problemet är en nyinsatt färja. Polisbeman-

ningen uppfattas som otillräcklig)

Kan detta bero på att man samverkar om man skall göra förändringar? Jag tror det.

GU

- Lite "gnissel" när det gäller tjänstgöringslistor.
- Ett problem är ersättningar för förpassningsresorna.
- Säkerheten för utredarna är ett bekymmer.

Det är tragiskt att det måste ske något för att säkerheten skall ordnas. Delgivningsrum ska vara klart mycket snart. Men nu har vi insett att alltid tänka på säkerheten. Förpassningsresor förhandlas centralt, enligt kommissarie P-U Johansson. Om det inte blir något resultat snart så får vi komma fram till en lösning. När det gäller tjänstgöringslistorna hoppas vi att de hanteras på ett för alla parter positivt sätt.

Problem inom Gränspolisen för alla enheter:

- Den som önskar ta delpension vid 61 års ålder så är alltid svaret NEJ.
- Den som önskar ta delpension vid 62 års ålder så är alltid svaret NEJ.
- Den som önskar ta delpension vid 63 års ålder är svaret kanske ja. Har dock inte sett det ännu.

Angiven orsak till beslut, berörd personen är i stort sett ovärderlig samt myndigheten har inga ekonomiska resurser. Om det är sant, hur lyckas man skicka tillbaka pengar från tilldelad budget. Ett annat problem för alla är lokalbrist, främst på KUT och GU.

Men glädjande är det när högsta chefen Bengt Svensson säger: Ledarskap skall ske i dialog. Prata med varandra, inte om varandra.

Jag själv vill se ledare som är chefer inte chefer som försöker vara ledare.

Samverka mera, försök att sätta er in i hur den enskilde har det. Facket önskar en bra polis som mår bra och kan känna stolthet för sitt yrkesval. En polis som är hörd och sedd gör alltid ett mycket gott arbete.

Lev Vål

Anders Bredelius

LÄNET RUNT

Roslagens Polisförening

Då har ytterligare en sommar passerat, med allt vad det innebär. Vissa personalgrupper har fått lämna sina ordinarie arbetsuppgifter och ikläda sig andra uppdrag. Som det sommardistrikt vi tjänstgör i med en befolkning som ökar med flera hundratusen personer, så medför detta med automatik att uppdragen blir fler. Trots en ökning av jobben, så har personalen på ett fantastiskt sätt kämpat på med många gånger uteblivna måltidsuppehåll och allt som oftast avrapportering på övertid.

Som ni alla kanske redan har tagit del av så händer det saker kring länets polismästare. Pia Sjunnegård Dahlbom börjar den 1/10 som chef för operativa enheten och till Roslagen kommer samma datum tf. polismästare Carolina Björnsdotter-Paasikivi och som biträdande chef kommissarie Berndt Nilsson. De har båda ett förordnande på sex månader. Vi tackar Pia för den här tiden och hälsar Carolina och Berndt välkomna till Roslagen.

Så kom den äntligen på junilönen eller hur blev det? Jag tänker på svaromålsersättningen för fackligt anslutna icke arbetsledare. Det har visat sig att i länet så det har blivit en hel del fel eller utebliven ersättning till följd av kodningen. Många befattningshavare har blivit bemannade med ett T (tillfällig) istället för S (svaromål) och detta har medfört att man inte har fått rätt antal svaromålspass registrerade i cops. I Roslagen så har vi för närvarande en befattningshavare som det råder osäkerhet kring. Även engångsersättningen för inspektörer på 3.500:- betalades ut på junilönen. Denna ersättning förefaller ha fungerat.

På tal om osäkerhet så har det upprättats ett antal anmälningar mot poliser som har varit inne i webstorm och läst händelserapporter.

En del har redan blivit delgivna brottsmisstanke för dataintrång, och fler kan vara på väg. Att följa olika händelser som man inte har behov av sin tjänsteutövning kan visa sig vara ödesdigert. Jag tror nog att vi alla har varit runt i Webstorm och tittat på olika händelserapporter, utan att ha vetskap om att det eventuellt skulle vara straffbart. Nu ska man inte gå den rättsliga prövningen i förväg, men det känns olyckligt att några kollegor ska få bära skott för en som jag tycker bristande information över vad som har gällt kring tittarbehörigheten i Webstorm.

Återigen har några Roslagspolisers engagemang i insamlingsstiftelsen APU(Anti Poaching Unit) varit uppe på rättsenheten för prövning. Detta engagemang har tidigare prövats och blivit godkänt som bisyssla, men har återigen aktualiserats då en journalist gått ut i media och sagt sig ha förlorat allt förtroende för Norrtäljepolisen. Även denna gång blev svaret att myndigheten inte hade något att invända. Förhoppningsvis så är denna fråga nu utredd en gång för alla. APU verkar mot illegal jakt och miljöförstöring.

Med anledning av en ingiven AML 6:6a anmälan till arbetsmiljöverket så var representanter från verket på inspektion i Norrtälje den 13/9. Anmälan avser bemanningen på utryckningen i Norrtälje och begäran avser en utökning till minst två radiobilar mot som idag i normalfallet en bil. Minibemanningen skulle då bli minst 4 radiobilar i Roslagen. Svar väntas med spänning.

Den 18-20/9 så var det extrastämma, förbundsområdesråd samt följande utbildning i Körunda, Ösmo. På plats i Körunda var Bosse Rönneborg, Martin Åberg och Anders Fornander. Dagarna inleddes med att LPME Mats Löfving pratade framtid.

En viktig fråga som han lyfte fram och som han ser som prioriterad verksamhet är vad man kan göra för att IG-verksamheten ska bli en attraktivare arbetsplats och då att bland annat få äldre poliser att stanna kvar längre i yttre tjänst. Även debatten om "högt till tak" diskuterades. Båda dessa ämnesområden diskuterades sedan i grupparbetsform av rådets representanter. Motionerna till stämman gick även igenom i de olika tematorgen. Sammanfattningsvis var det tre intressanta och intensiva dagar.

Mellan den 25-27/9 så var det polisförbundets representant-skap i Västerås. Till Västerås åkte Bo Rönneborg och Lennart Selin som ombud för Roslagen och Anders Fornander, Mikael Liljekvist, Hans Meldgaard och Joakim Fagerlund var med som åhörare. Martin Åberg var med som representant för Polisförbundets valberedning och han fick även förlängt förtroende, då han blev omvald för ytterligare en period. Dagarna i Västerås var intensiva med många intressanta diskussioner, både i de olika tematorgen och i plenum. Vad gäller motionsbehandlingarna så vann Martin Åbergs motion angående att Polisförbundet ska verka för att begreppet "kväll" definitionsmässigt införs i polisens arbetstidsavtal (ATA) bifall.

*För RPF/
Bosse Rönneborg*

Rapport från länspolisförbundet.

Höstsäsongen rivstartade med upp-taktssammanträde på ordförandens sommarställe, en ordförandeträff och ett föreningsråd i internatform. Sedan tillkommer förbundsområdesråd och representantskapsutbildning och slutligen förbundets representantskap. Så småningom kanske vi kan börja arbeta med lite vanliga frågor igen.

5:1 till 5:2 är efter semestern på tape-ten för alla och inte bara våra tekniker. Vi kan konstatera att det inte är känt att möjligheterna i 5:2 utnyttjats på något sätt av arbetsgivaren. Frågan inställer sig då varför arbetsgi- varen överhuvudtaget vill genomföra förändringen. Det är förvisso märk- ligt hur kär arbetsgivaren är i 5:2 som egentligen är avsedd för receptions- personal. Tanken var ju att de poliser som arbetar huvudsakligen dagtid, vilken en tekniker och en utredare gör, ska ligga i 5:1 och VP och att de som arbetar skift ska ligga i 5:3 PP eller fast lista.

På LT/bomb skapades det under sommaren en ny form av utökad beredskap, dessutom utan förhand- ling, som kallades chefsberedskap. Avsikten var att någon chef skulle överpröva om bombteknikerna skulle tas ut eller inte. Problemet var dock att tillförordnande chefen tog på sig detta utan att vara utbildad bombtek- niker. När detta upptäcktes försva- rade sig ledningen för tekniska roteln med att personen ifråga hade utbildat värnpliktiga i att kasta handgranat... Lyckligtvis hände inga olyckor. En incident förtjänar dock att återges som sedelärande berättelse om hur det går när man dumsnålar för att spara pengar på ett håll och istället drabbas av kostnader och produk- tionsbortfall på andra håll.

En patrull hade hittat ett misstänkt föremål på en adress. De kontaktade LKC som ringde till chefsberedskap- en. Denne ringer upp patrullen och ber dessa ta en bild som de skickar till honom. Han gör en bedömning att föremålet är en leksak. Patrullen är fortfarande tveksam. De uppmanas då att ta föremålet till den plats där chefen befinner sig. En färd från norr till söder med en viss osäkerhetsfak- tor, minst sagt.

Ärendet tar en hel del tid och föremå- let visar sig till sist vara helt ofarligt, turligt nog. Om man nu istället tagit kontakt med en riktig bombtekniker i beredskap, så hade det visat sig att denne bodde precis bredvid där före- målet anträffades. Ärendet kunde alltså ha fått sin lösning på ett snabbt, billigt och tryggt sätt. Allt är dock inte nattsvart. Tjänster är utlysta och arbetsmiljöverket kommer på inspek- tion. Det kommer att bli bättre.

Twisten om delpension i block går vidare i handläggning och är fortfa- rande inte löst. Trots att detta var så oerhört viktigt för arbetsgivaren, så ändrade man inte i cops. Detta fick den följden att tjänstemannen stod med 150 timmar plustid och sektio- nen för arbetsgivarfrågor undrade vad som pågick. En annan fråga som inte är löst är ansökan om omställ- ningspension som blev liggande i två månader hos P helt i onödan. Det är också helt orimligt att SEKO ska kunna bromsa processen. Överhu- vudtaget är arbetsgivaren lite njugg med delpensionerna. Det strider faktiskt mot delpensionsavtalet som föreskriver en positiv syn med delak- tighet och samverkan.

Lågt i tak-diskussionerna visar sig på olika sätt. En utredare på länskriminalen som brukar vara instruktör på PHS i ämnet "avlast- ningssamtal och debriefing", fick nej från L:s ledning när PHS ville ha honom i 40 timmar utspärr på 8 tillfällen under hösten. Han hade nu en nyckelfunktion och var så viktig för mängdbrottsutred- ningarna så att han inte kunde få vara borta den tiden. Jag trodde att "avlastningssamtal och debrie- fing" var ett prioriterat område. Synen hos L:s ledning verkar vara att sträva mot förr i tiden då dessa begrepp var helt okända. Frågan inställer sig dock. Har tjänsteman- nen sagt eller gjort något olämpligt?

På O blev det hastigt och lustigt en ny ledning. Vi tackar Christian Agdur och Erik Widstrand för samarbetet och önskar lycka till. Vi hälsar Pia Sjunnegård och Torbjörn Nilsson välkomna och räknar med hårda, men justa matcher i DSG.

På arbetsmiljösidan fortsätter utbild- ningssatsningen. Arbetssskadeären- den verkar ibland bli liggande väl länge i LISA-systemet. Rakel ger problem med för höga utljud. Rob- ban väntar också med spänning på den 31/12 för att se vad arbetsgiva- ren gör åt posthanteringen. Rickard och Christina har arbetat hårt med situationen på LT/bomb. Som lök på laxen dyker det upp mögel i loka- lerna på LT/F2.

Att bryta upp dörrar kan också bli en arbetsmiljöfråga. På konventionellt sätt tar det tid och man riskerar att bli exponerad. Av outgrundliga skäl är piketen förbjuden att använda det modernaste sättet. Är det kanske namnet: explosiv forcering? Låt oss kalla det "The soft water way"

Robban deltog återigen i förbundets regi på Pride-festivalen. Stockholm är ju väl representerat i övrigt i dessa sammanhang. Det är dock märkligt att han återigen var den ende från Stockholm som sökte de platser som förbundet erbjöd.

Nu är det i det närmaste slut på som- maren. Båtar tas upp och motorcyk- lar ställs undan. Jag fortsätter dock med dessa små verser som om ni samlar på alla blir en hel nubbevisa. Den som till äventyrs inte sparar sina tidningar kan tillskriva mig på groupwise så får ni alla fyra årsti- derna.

*Så kommer hösten med dagar kalla
Och alla löv ifrån träden falla
Och regn i backarna står som spön
Då smakar nubben då är den skön*

Arne Wärn

Vid obeställbarhet, returnera
tidningen till:

Polisförbundet Stockholms län
Bergsgatan 23, 1 tr
112 28 Stockholm

PLATS FÖR ADRESSETIKETT

DEN FACKLIGA PROFILEN

Folke är född i Värnamo, på landet i ganska enkla förhållanden. Han har haft månadslön sedan tio år ålder, bland annat har han arbetat med att framställa förankringsringarna till Ölandsbrons armering. Samtidigt har han alltid haft ett musikaliskt intresse, han spelar de flesta blåsinstrumenten. När de militära musikkåren lades ned efterhand, fick han ögonen på Polisens musikkår, och har spelat både i den och varit med i poliskören. Det var så han fick idén att bli Polis.

Han gick Polishögskolan 1973, och delade en villa med fyra kompisar. Polishögskolan innebar att han, som inte var van att studera, fick börja plugga vid 21 års ålder. Det gick förvånansvärt bra trots att han inte var studievän. Han började även träna löpning på skolan, för konditionens skull.

Som aspirant fick han tjänstgöra bland annat på utlänningsroteln, vilket han upplevde som intressant. När han arbetade på utlänningsroteln inträffade ambassaddramat på Västtyska ambassaden. Hans handledare var tolk vid dramat, vilket ledde till att han fick delta i den civila inbrytningsstyrkan på tio man som fick till uppdrag att göra inbrytningen. Det togs i hast fram utrustning, bland annat gastillsats till k-pistarna, de var inte utprovade och styrkan utbildades på gräsmattan bakom ambassaden.

När inbrytningen skulle ske, sprängde terroristerna en handgranat, och Folke som stod nedanför det rum explosionen skedde iförd den tunga skyddsvästen, fick en bestående hörselskada vid det tillfället. Just då hade han arbetat i ca tretton timmar utan avbrott, mat fick han efter femton timmar...

Folke blev intervjuad av bl a TV om ambassaddramat på platsen, först intervjuades Lennart Geijer, sedan Folke, och efter honom Olof Palme. Det var fint sällskap för en extra polisman.

En av terroristerna, Sigfried Hausner, blev svårt skadad, och blev sedermera utvisad till Tyskland trots sitt tillstånd. Folke fick delta även vid den avvisningen som transportledare.

Folke Andersson

Huvudskyddsombud Gränspolisföreningen

De händelserna bidrog till att hans intresse för det fackliga och skyddsfrågor väcktes. När han var klar med sin altermöring tjänstgjorde han i B-turen på Norrmalm, och blev vald till tuombud av kamraterna. Sedan dess har han varit fackligt aktiv med skyddsfrågor som främsta intresse. Han minns tiden vid radiobilarna med glädje, särskilt fanns det möjlighet att styra den egna verksamheten, att vara aktiv och leta upp egna jobb. Den möjligheten finns inte i lika stor utsträckning för dagens kollegor.

Han bosatte sig i Husby, i en lägenhet som myndigheten ordnade. Han träffade även sin blivande hustru i den vevan, en söt tjej från Falköping som han lagt märke till redan där men som nu kom att sjunga i samma kör som Folke varvid ljud musik uppstod. De håller fortfarande ihop och har fått tre pojkar. Hela familjen har sång och musik som gemensamt intresse.

Isamband med att Folke gifte sig, sökte han tjänst på utlänningsroteln, han ville få mer varierande arbetsuppgifter än på radiobilarna. På den tiden var det mer småskaligt än idag, det var lätt att märka om det kommit en nyanländ utlännings till staden. Där har han trivts bra och arbetat sedan dess.

Hur omväxlande polisarbetet på utlänningsroteln kan vara, kan belysas av en händelse från den tiden. Folke åkte i en civil polisbil när han såg en man med utländskt utseende som sprang på polisbilen på ett onormalt sätt. Folke följde efter honom, och inne på Kungshallen, såg han hur mannen attackerade en annan man med kniv. Folke ropade "polis" och drog sin Walter PPK. Då vände sig mannen mot honom och kom med kniven i högsta hugg mot Folke, som tvingades skjuta honom i låret för att avbryta attacken. Som väl var satt vapenutbildningen i ryggmärken... Den händelsen visar hur viktig vapenträningen är, och har även används i utbildningen på PHS.

En jobbig tid för Folke, var när han blev anklagad för olaga dataintrång. På den tiden (liksom nu!) var det något oklart vilka register man fick slå i, och så småningom blev han även dömd för detta brott. Bakgrunden var att han i servicesyfte gjort slagningar på en försvunnen person, som någon annan borde ha gjort. Vid den händelsen fick han ett gott stöd av sina kollegor och även av polisfacket som bland annat såg till att han fick även rättsligt stöd av en bra advokat.

Han har hunnit vara ordförande i Birger Jarls kriminalpolissektion, och huvudskyddsombud för Gränspolisen sedan 2005. Folke Andersson är numer gränspolis och arbetar med inre kontroll på halvtid och huvudskyddsombud vid Gränspolisen på halvtid.

Folke brinner för förbättringar i arbetsmiljön för poliser. Det finns mycket att göra när det gäller utrustning och lokaler. Den höga ljudnivån på RAKEL har orsakat att Folke fått tinnitus, och är ett exempel på att utrustning måste anpassas till människan. Även polisernas arbetstider har en mycket stor inverkan på hur poliserna mår, Folke var mycket engagerad i motståndet mot ATA-08, en problematik som ännu inte lösts.

Text av
Tommy Hansson